

[Hagen Hagensen]

områder eller om den redegørelse, der er givet af ministeren.

Jeg tror, at der vil kunne skabes meget bred enighed om disse spørgsmål, også om ændring af lovgivningen, hvor der tages hensyn til borgernes integritet og ret til at leve så frit og uhæmmet af offentlige registre og private registre, som det overhovedet er muligt, idet vi må anerkende, at vi skal gøre brug af moderne teknik.

Med disse bemærkninger går vi ind i et positivt arbejde, først og fremmest på konferencen, om de forhold, vi drøfter her i dag, med henblik på hurtigst muligt at få ændret registerlovgivningen. Der er en hel del at gøre dér.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det fremgår af fremsættelsen til nr. L 194, at lovforslaget bl.a. skal ses som et oplæg til diskussion og kommende revision.

Vi er naturligvis i venstre enige i, at vi skal have en diskussion. Vi har for så vidt allerede haft en generel diskussion her i salen i forbindelse med redegørelsen om registerlovgivningen. Vi er nok også enige i, at der skal finde en revision sted. Det er jo et nyt område, man har lovgivet på. Der er nu indvundet nogle erfaringer, og teknikken udvikler sig stadig. Det er også derfor, vi i sin tid blev enige om, at vi skulle have en registerkonference.

Venstre ønsker derfor ikke i dag at gå ind i substansen af de forslag, der er fremsat, heller ikke i hr. Bernhard Baunsgaards. Vi finder det rimeligt, at vi nu får en åben drøftelse med embedsmændene, hvor vi kan stille de spørgsmål, der er fornødne, og på det grundlag nå til en forhåbentlig bredere enighed om, hvad der skal ske på dette område.

Leif Hermann (SF):

Justitsministeren fremhævede ved registerlovgivningsdebatten i 1985, synes jeg, en række smukke dyder, som vel både borgerlige og socialistisk tænkende mennesker må skrive under på. Behovet for beskyttelse af den enkelte borgers privatliv og integritet i et registersamfund er noget, vi kan stå sammen om.

Videre hed det, at fordelene ved EDB-teknikken i et vist omfang var opnået på bekostning af hensynet til individualiteten og

tilliden mellem borgere og forvaltning. Rigtige, synes jeg, og måske også en lille smule dristige ord fra justitsministeren. Ja, ministeren gik endda så vidt, at han forestillede sig, at vi i nogle tilfælde skulle afstå fra den bedste løsning, hvis registrering og dataindsamling kunne true den enkeltes integritet. Også rigtige og kloge ord.

Det er væsentligt at holde fast i disse ord, for registerudviklingen er siden 1978, selv om vi nu ved, hvor mange offentlige registre der findes, blevet ganske uoverskuelig.

Derfor står vi nu over for den situation, at et par love, som måske ikke slår til i dag – man kunne godt kalde dem for stramme – nu skal strammes op, med den virkning, at vi nødvendigvis kommer til at skabe ravage såvel i de offentlige myndigheders registervirksomhed som i de utrolig mange private registre.

Den lovgivning, folketinget vedtog i 1978 – i øvrigt med betydelig skepsis fra vores side – har vist sig i nogen grad at kunne begrunde det begreb, der kaldes registerfrygten. Denne registerfrygt kom socialdemokratiets ordfører ind på ved debatten i januar 1985 om redegørelsen om registerlovgivningen, idet han sagde, at det er vores ansvar at fjerne denne afmagt i forhold til de indviklede systemer, folk ikke har nogen indflydelse på. Nogenlunde sammenfaldende med justitsministerens betæneligheder fremhævede hr. Jimmy Stahr, at vi kun skal registrere det aller mest nødvendige, altså i princippet sætte individet over effektiviteten.

Disse betragtninger er i hvert fald for os og, så vidt jeg kan se, også for det radikale venstre ledetråden i de forslag, der er til behandling nu. De er led i den række af oplæg til ændring af registerlovgivningen, der har været undervejs siden det radikale venstres forslag fra 1984. Det går over den nævnte redegørelse fra ministeren og registertilsynets årlige beretning og frem til i dag, hvor vi har, kunne man godt sige, en debat, der er et oplæg til den forestående konference.

Hvad alt dette ender med, kan man naturligvis ikke sige, men i hvert fald er vi i stand til nu – det er måske ikke helt uvæsentligt – at klargøre en række principielle spørgsmål i forbindelse med det konkrete arbejde med lovrevisionen.

Loven om private registre er åbenbart selv efter ministerens opfattelse for svag. Det er